

at der sker sletning på et tidligere tidspunkt, hvis vedkommende dataansvarlige mener, at der ikke er behov for yderligere opbevaring.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse kun omfatter billed- og lydoptagelser. Bestemmelsen er derfor ikke til hinder for, at den dataansvarlige opbevarer andre oplysninger end billed- og lydoptagelser, f.eks. skriftlige notater om optagelsen, i et længere tidsrum. For sådanne oplysningers vedkommende vil persondatalovens almindelige sletningsregel i § 5, stk. 5, finde anvendelse.

Den foreslåede nye bestemmelse i persondatalovens § 26 a, stk. 3, indeholder en undtagelse fra reglen i stk. 2 om, at sletning skal ske senest 30 dage efter optagelsen. Ifølge den foreslåede bestemmelse kan opbevaring af de pågældende optagelser således ske ud over den i stk. 2 indeholdte frist, hvis opbevaringen er nødvendig for den dataansvarliges behandling af en konkret tvist, f.eks. en sag om bortvisning af en medarbejder.

Bestemmelsen giver adgang til at opbevare oplysninger om den, som tvisten vedrører, men derimod ikke til opbevaring af optagelser af andre personer, som ikke har relation til den pågældende tvist. Opbevaring af såkaldt »overskudsinformation« skal den dataansvarlige undgå ved i videst muligt omfang at anonymisere de pågældende oplysninger.

Beslutter en dataansvarlig at opbevare optagelser i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 26 a, stk. 3, skal den, som tvisten vedrører, underrettes om det snarest muligt og inden udløb af 30 dages fristen. Frem sættes der anmodning herom, skal vedkommende desuden have udleveret en kopi af optagelsen. Den kopi, som udleveres, forudsættes forinden anonymiseret i det ovenfor nævnte omfang.

Den foreslåede nye bestemmelse i persondatalovens § 26 a regulerer ikke spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan foretages tv-overvågning med billed- og lydoptagelse. Som hidtil reguleres privates adgang til at foretage tv-overvågning med billedoptagelse i tv-overvågningsloven (for så vidt angår steder, hvortil der er almindelig adgang mv.) og straffeloven (for så vidt angår tv-overvågning af ikke frit tilgængelige steder), jf. pkt. 3.1. og 3.3. ovenfor. Spørgsmålet om adgangen til at foretage lydoptagelse er ikke reguleret i tv-overvågningsloven, men i straffeloven, der i lovens § 263, stk. 1, nr. 3, indeholder et forbud mod ved hjælp af et apparat uberettiget hemmeligt at aflytte eller optage udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som vedkommende ikke selv deltager

i, eller hvortil vedkommende uberettiget har skaffet sig adgang.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede bestemmelser om videregivelse og sletning vedrører den dataansvarlige, dvs. den, som efter persondatalovens almindelige regler er dataansvarlig for at optage de pågældende billed- og lydoptagelser med personoplysninger. Øvrige spørgsmål om sletning og videregivelse af optagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning, reguleres bl.a. af persondatalovens almindelige regler, herunder lovens §§ 6-8. I praksis indebærer det bl.a., at optagelser, der i overensstemmelse med forslaget måtte være videregivet af en erhvervsdrivende til politiet til brug for opklaringen af kriminalitet, kan opbevares hos politiet efter de for politiet gældende regler, jf. også betænkningens side 189.

Der henvises til pkt. 7.2.1. og 7.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 26 b

Det følger af tv-overvågningslovens § 3, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, at private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning herom. Undtaget fra denne oplysningspligt er dog tv-overvågning af pengetransportbiler og tv-overvågning uden billedoptagelse som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. lovens § 3, stk. 2. Undtaget er endvidere tv-overvågning, som forestås af politiet eller kriminalforsorgen, eller tv-overvågning som foretages med henblik på beskyttelse af militære anlæg, jf. lovens § 3 a, stk. 2.

Også persondataloven indeholder regler om den registreredes ret til information om, at der indsamles oplysninger om den pågældende, jf. lovens §§ 28-29. Dette gælder dog ikke, hvis (1) den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, (2) registreringen eller videregivelsen er udtrykkeligt fastsat ved lov, eller (3) underretning af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig, jf. lovens § 29, stk. 2 og 3. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af persondatalovens § 30, hvis det er nødvendigt af hensyn til bl.a. statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse og efterforskning af straffesager, beskyttelse af den registreredes interesser eller andres rettigheder og frihedsrettigheder mv.

Med den foreslåede nye bestemmelse i persondatalovens § 26 b præciseres det, at persondatalovens §§